

Børn og Unge: Efterskole

- Jeg fortryder ikke et sekund

Jeg bliver så fysisk træt, at jeg må tage hjem i weekenderne for at sove, men hellere det og så have fem rigtig gode dage på efterskolen i ugens løb, siger Sofie Møller Clausen

Af Sofie Møller Clausen

Sofie Møller Clausen, 16 år

Diagnose: HMSN (Hereditær Motorisk Sensorisk Neuropati)

Bopæl: Odder

Efterskole: Frijsenborg Ungdomsskole (FUS), Hammel

Eneste elev med bevægelseshandicap på efterskolen.

Jeg tog på efterskole, fordi jeg trængte til at komme væk hjemmefra og prøve at stå på egne ben. Jeg har længe været afhængig af mine forældres hjælp i det daglige, godt nok kun til små ting, men på efterskolen har jeg fået mulighed for at klare mig uden mine forældre, men med en hjælper i stedet.

Derudover er det en genial mulighed for at få en hel masse oplevelser, som er umulige at få i en folkeskole. Jeg havde også hørt meget om, at man fik en masse gode venner, hvilket virkelig også er sandt!

Det hele startede med, at mine forældre tog mig med ud for at kigge på efterskoler til efterskolernes dag. Jeg var ikke vildt begejstret, men da jeg kom til Frijsenborg Ungdomsskole, mødte jeg en, jeg kendte. Han viste mig rundt, og jeg kunne se, hvor glad han var for at være der. Det gjorde virkelig et positivt indtryk på mig. Samtidig følte jeg, at dette sted ville være perfekt til mig og mine behov, fordi skolen er rummelig og har plads til mange forskellige personer. Efterskolen har også de rigtige fysiske rammer til mig: ikke for store til en manuel kørestol, men heller ikke for små.

Venerne er det bedste ved at gå på efterskole. Jeg har i de otte måneder, jeg har gået på efterskolen, fået mange hyggelige bekendtskaber. Nogle af dem betyder meget for mig. Jeg kender mine venner utrolig godt. Jeg har jo set dem på alle tidspunkter af dagen, lige fra de står op med morgenhår, til de står i nattøj og er på vej i seng. Man får også set sine venner trætte, sure, glade, triste, ellevilde eller bare ganske almindelige. Man kommer tæt ind på livet af nogle af dem og kommer hurtigt til at blive gode venner med mange.

Det er også fedt, når vi laver dramastykke, holder musikcafe, har foredrag med f.eks. Naser Khader eller Clement Kjærsgaard. Eller besøger andre efterskoler og mange mange flere ting.

Derudover er det også fedt, at skolen sætter både det faglige og sociale på en lærerig prøve.

Jeg tror altid, der vil være nogle ting, som er svære, når man kommer på en efterskole!

Jeg har fundet ud af, at livet går videre derhjemme - også uden mit selskab. At mine forældre har en hverdag uden mig, og at de oplever ting, som jeg ikke aner noget om. Men samtidig oplever jeg mindst lige så mange fede ting, så det gør vel ikke det store.

Jeg tror, at det er forskelligt fra person til person, hvordan man oplever livet på efterskolen. Jeg har så været heldig: et helt år uden ret mange sure oplevelser. Der er selvfølgelig altid noget, man

kan være træt af, men jeg vælger at se bort fra dem og så hellere fokusere på de lyse sider af opholdet.

De trælse ting er mere pga. mit handicap end selve efterskolelivet. F.eks. at jeg nemt bliver meget fysisk træt på grund af min sygdom. Det er en træls kombination på en efterskole, hvor der er meget lange dage, og der hele tiden sker mange ting rundt om en. Muligheden for at slappe af er ikke stor, for jeg vil jo hellere være sammen med de andre.

Selvfølgelig har mit handicap betydning for mit ophold. Men for mit vedkommende mærker jeg ikke det store til det. Selvfølgelig er jeg anderledes end mange af de andre. Jeg er den eneste bevægelseshæmmede elev på Frijsenborg Ungdomsskole i år.

Jeg er ikke med til ting som idræt, men får mulighed for at hvile mig eller lave noget helt andet. Skolen sætter ingen begrænsninger for mig og er altid hjælpsom med at finde en god løsning på udfordringerne. F.eks. var vi i Norge i marts. De andre skulle stå på langrend, og jeg var lidt bekymret for, hvad jeg dog skulle bruge 10 dage på. Men i Norge kom jeg både ud at køre på 4-hjulet crosser med vores pedel, jeg kørte på snescooter og mange andre sjove ting, som alle de andre elever var super misundelige på. (*Billeder derfra kan ses på www.FUS.dk.*)

Det eneste trælse ved mit handicap her på skolen er, at jeg næsten ikke kan holde til at være der i weekenderne, fordi jeg bliver for træt. Det gør så, at jeg tager hjem hver weekend for at slappe af. Det er lidt ærgerligt, da der sker mange spændende ting på skolen en almindelig weekend, men samtidig har jeg det bedre med at vide, at jeg kan hygge mig i fem dage på skolen og så tage hjem at sove i weekenden. Hvorimod hvis jeg var her i 12 dage, ville jeg ikke kunne nyde hverdagen lige så meget. Men sådan har jeg valgt at prioritere mit ophold.

Også det at få en hjælper har haft stor indflydelse på mit ophold. Jeg har altid været vant til, at det var mine forældre, der hjalp mig med de praktiske ting. I år har jeg fået min egen hjælper og har pludselig skullet til at lære at spørge en "fremmed" om hjælp. Men der har jeg også været heldig. Skolen har fundet en skøn hjælper til mig, og vi har det virkelig hyggeligt sammen, så det var faktisk ikke så slemt at få en hjælper i stedet for mor og far.

Det er sjovt at være væk hjemmefra, prøve at være sig selv og selv bestemme nogle ting. Det er ingen hemmelighed, at jeg savner min mor og far og egentlig glæder mig til at flytte hjem igen. Jeg vil selvfølgelig savne min skole og alle mine venner. Det er jo det, jeg har betragtet som hjem de sidste 8 mdr. Jeg fortryder ikke et sekund, at jeg tog på efterskole. Det har virkelig været et helt 10. klasses år hver.